

03/02/23

Música
de prop

Sonates de Beethoven per a violí i piano

Marc Oliu, violí
Patricia Arauzo, piano

Ludwig van Beethoven (1770-1827):

Sonata Op. 12 núm. 1 en Re major (1797-98)

- I. *Allegro con brio*
- II. *Tema con variazioni. Andante con moto*
- III. *Rondo. Allegro*

Sonata Op. 30 núm. 2 en Do menor (1801-02)

- I. *Allegro con brio*
- II. *Adagio cantabile*
- III. *Scherzo. Allegro*
- IV. *Finale. Allegro*

(pausa)

Sonata Op. 47 en La Major "Kreutzer" (1802-03)

- I. *Adagio sostenuto - Presto*
- II. *Andante con variazioni*
- III. *Presto*

Breu comentari al programa:

El present programa, pensat per a l'any 2020 en ocasió del 250è aniversari del naixement del compositor i posposat a causa de la pandèmia, pretén oferir un extracte representatiu de la integral de les sonates per a violí i piano, mostrant la perspectiva evolutiva en les seves obres per a aquesta formació. Beethoven escriu les deu sonates per a violí i piano en un període d'uns 15 anys, del 1797 al 1810-12, en els quals es pot veure perfectament l'evolució estilística i compositiva de l'autor. Amb la primera sonata del cicle, l'*Op. 12 núm. 1*, veurem a un Beethoven d'herència plenament clàssica, d'escriptura transparent i proporcionada.

L'*Op. 30 núm. 2* reflecteix clarament el moment vital viscut pel compositor, descrit per ell mateix en una carta el novembre de 1801: el conflicte entre la consciència de vellesa a causa de la sordesa i la sensació de plena joventut en allò creatiu. Ens trobem molt poc abans de la creació de la tercera simfonia, *Eroica* (1803), obra que representa un punt d'inflexió en la història de la música, considerada l'exemple més clar del canvi al romanticisme. En aquesta sonata en Do menor podem trobar encara una tècnica compositiva molt clàssica, però que ja mostra unes inquietuds per a plasmar els sentiments d'una manera molt present, cosa que s'evidenciarà en la tercera simfonia i en la sonata *Op. 49*, plenament contemporànies. En aquesta última, tot i basar-se encara en una forma de sonata clàssica, l'expressivitat buscada és ja plenament romàntica. Dedicada al gran violinista del moment, Rudolph Kreutzer, sembla ser que aquest s'hauria negat sempre a interpretar-la en públic perquè la trobava "inintel·ligible". Obra molt criticada en l'època per dur a l'extrem la part expressiva, a causa de la brusquedat melòdica, els ritmes abruptes, l'aparença de lluita entre els dos instruments i la fogositat pròpia ja coneguda del compositor. L'últim moviment, *Presto*, l'havia escrit originalment el 1802 com a final de la sonata *Op. 30 núm. 1*, però el va descartar per massa brillant i el va reemplaçar per un *Allegretto con variazioni*. Posteriorment, el va reubicar en aquesta *Op. 49*, escrita, la resta, amb molt poc temps. Aquest final, més clàssic que la resta de l'obra, tanca el programa d'avui tornant als orígens.

Marc Oliu i Nieto, violí

Nascut a Girona, estudia amb Gonçal Comellas al C.S.M. del Liceu de Barcelona, on obté el Premi d'Honor de grau professional de Violí. Continua els seus estudis, becat primer pel Ministeri de Cultura i després per la Generalitat de Catalunya, a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín, amb el professor Ulf Wallin. Posteriorment, cursa un post-grau de música de cambra a la Hochschule für Musik de Detmold amb la professora Ulrike Mathé i l'Auryn Quartett. Aconsegueix els dos títols superiors (2002 i 2005) amb les màximes qualificacions.

Ha rebut consells tant de violí com de música de cambra de Kneser, Schönweiss, Mi-Kyung Lee, Nikolitch, Kufferath i el quartet Alban Berg, entre d'altres. Ha estat concertino de la JONDE, membre de la EUYO (European Union Youth Orchestra) i de la Barock-Akademie de la HfM Detmold, així com becari a la Deutsches Symphonie-Orchester Berlín on col·labora posteriorment. Ha estat membre de l'Orquestra de Cadaqués (2002-2020) i del Bach-Collegium Salamanca (2013-2016).

El 2001 va ser premiat al concurs El Primer Palau després del seu recital amb el pianista Miquel Villalba al Palau de la Música Catalana i ha gravat en música de cambra per als segells Naxos i Ars Harmònica.

Des del 2006 és membre del Cuarteto Granados amb qui realitza concerts periòdicament als cicles de la Fundació Juan March (Madrid), retransmesos en directe per Radio Clásica; i a través de la Fundació Caja Madrid, a la Setmana de Música Religiosa de Cuenca (2008), així com al Festival de Almagro, al Festival Internacional Presjovem de Còrdova o recentment, dins dels cicles XX/XXI del Centro Nacional de Difusión Musical (CNDM), al Museu Centre d'Art Reina Sofía i, dins del Proyecto Europa, al cicle El cuarteto español dels Instituts Cervantes de Munic, Bucarest i Cracòvia, també amb cooperació amb el CNDM.

Actualment, des del 2005, és professor de violí i quartet de corda al Conservatori Superior de Música de Castella i Lleó (Salamanca), i concertino-director artístic de l'acabada de formar Orquestra Clásica del Teatro Liceo de Salamanca.

Patricia Arauzo, pianista

La intensitat, la força i l'honestetat amb què fa front a cada obra són algunes de les característiques distintives de Patricia Arauzo com a pianista.

Catedràtica de piano al Conservatori Superior de Sevilla, Patricia Arauzo desenvolupa una destacada carrera internacional com a intèrpret, tant en solitari com en grups de cambra, en escenaris com el de l'Auditori Nacional de Música de Madrid, Ciutat de les Arts de París, Palau Nacional de les Arts d'Hongria, Palau Károly de Budapest, Flagey de Brussel·les, Fundació Juan March a Madrid, Palau de Festivals de Cantàbria, Auditori Manuel de Falla de Granada, així com en diferents festivals internacionals.

Apassionada de la música de cambra és en l'actualitat membre del Trío Alborada, premiat per la Sociedad de Artistas, Intèrpretes y Ejecutantes de España (AIE), forma duo amb el violinista Alejandro Bustamante amb qui realitza gires per tot el territori estatal i sovint és invitada per diferents intèrprets de gran prestigi. La qualitat interpretativa de Patricia Arauzo ha estat avalada amb nombrosos premis com els que va rebre en el Concurs Internacional de Juventudes Musicales, en el concurs Mirabent i Magrans o en el programa Jóvenes excelentes de Caja de Burgos.

Formada al Conservatori Superior de Música de Salamanca amb Patrín García Barredo, Claudio Martínez Mehner i Kennedy Moretti, Patricia realitzà estudis d'especialització a l'Academia Franz Liszt de Budapest amb András Kemenes. Becada durant tres anys consecutius per la Fundació Albéniz a l'Institut Internacional de Música de Cambra de Madrid, Escola Superior de Música Reina Sofía, sota la direcció de Ralf Gothoni i Eldar Nebolsin, completà la seva formació, iniciada amb Ildikó Tóth, amb Marta Gulyás i Ferenc Rados.

Entre els seus darrers projectes destaca el treball discogràfic Masques (Máscaras) dedicat a l'obra per a piano sol de Szymanowski i publicat pel segell discogràfic IBS Classical. Futurs compromisos inclouen les properes gravacions de nous àlbums amb IBS Classical, PlayClassics d'Espanya i TYXart d'Alemanya.

A més de la seva carrera com a intèrpret, Patricia desenvolupa una intensa activitat pedagògica, essent professora a l'Escola Superior de Música Reina Sofía i al Conservatori Superior de Música de Castella i Lleó fins al 2017. Al mateix any guanyà per oposició la càtedra de piano al Conservatori Superior Manuel Castillo de Sevilla.

Si conteniu els estossecs amb un mocador,
contribuireu a reduir-ne notablement la intensitat del soroll.

Gràcies

AQUEST CONCERT FORMA PART DEL CICLE MÚSICA DE PROP

Dijous 9 de març a les 20 h. **Ernest Martínez Bruch.**
Divendres 24 de març a les 20 h. **Valsos amorosos.**
Dijous 13 d'abril a les 20 h. **Pau Vendrell.**
